

ת"פ 40495/09/19 - מחמד חליפה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40495-09-19 מדינת ישראל נ' חליפה
תיק חיצוני: 20885/2019

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת סיגל אלבו
מבקש	מחמד חליפה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק הסדר הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, במסגרתה עותר ב"כ הנאשם להעביר לעיונו את רישומו הפלילי של מר מחמוד חליפה, שהוא המתלון ואחד מעדי התביעה בתיק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בן שני אישומים שבכל אחד מהם מיוחסת לנאשם עבירה של **פציעה כשהעבריין מזוין**, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. באישום הראשון מיוחס לנאשם, כי בעקבות ויכוח שהתגלע בינו לבין בנו מחמוד חליפה (להלן: "**המתלון**"), דקר הנאשם את המתלון בסכין, כתוצאה מן הדקירה נגרם למתלון חתך עמוק ביד ימין, אשר נתפר בהרדמה מקומית והושמה חבישה על היד. באישום השני מיוחס לנאשם, כי בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלון, נטל הנאשם סכין יפנית ודקר את המתלון בכף ידו השמאלית. כתוצאה ממעשיו נגרם למתלון חתך באצבעות כף היד באורך 2 ס"מ.

3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. אשר לאישום הראשון טען הנאשם, כי התעורר ויכוח בינו לבין המתלון, כאשר המתלון הביא סכין יפני ורצה לדקור את הנאשם, הנאשם תפס בידו של המתלון, אשר נפצע מהסכין תוך כדי העימות ביניהם. אשר לאישום השני, טען הנאשם, כי האירוע כלל לא התרחש.

4. ב"כ הנאשם טען כי עברו הפלילי של המתלון רלבנטי, שכן לטענת הנאשם, המתלון הוא שניסה לדקור אותו, ועל כן ככל שלמתלון הרשעות בעבירות אלימות, יש בכך רלבנטיות להגנת הנאשם.

5. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הנאשם לא ביסס חשד כלשהו לכשל או פגם בחומר החקירה, ולא הצביע על רלוונטיות גיליונות הרישום הפלילי של המתלון להגנתו. בגיליונות הרישום הפלילי של המתלון אין מידע רלוונטי להגנתו של הנאשם ולכל היותר, מדובר ברלוונטיות שולית ורחוקה מאוד.

6. לטענת המאשימה, קבלת עמדת הנאשם משמעה, כי בכל מקרה אדם שבעברו תיק אלימות, תהיה עננת ספק בעניין מהימנותו, ככל שיגיש תלונה בגין אלימות כלפיו. מסירת פרטים בעניין הרשעות קודמות פוגעת בפרטיות האנשים שחשיפת גיליונותיהם מתבקשת, תוך הטלת דופי והשחרתם, ללא הצדקה עניינית.

7. לפיכך, טוענת המאשימה, כי אין מדובר ב"חומר חקירה", הן מאחר שהנאשם אינו עומד במבחן של זכותו של הנאשם למשפט הוגן והן משום שאין מדובר בחומר הרלוונטי לאישום המיוחס לנאשם.

דיון והכרעה

8. בהתאם להלכה הפסוקה, תנאי מקדים להעברת חומר חקירה הינו הרלבנטיות של החומר המבוקש להגנת הנאשם, וההכרעה האם מדובר בחומר חקירה, אם לאו, הינה הכרעה פרטנית שתתבסס על פי טיבו של החומר המבוקש וזיקתו לסוגיות העולות בהליך הפלילי הנדון (ראו: בש"פ 8252/13 **מדינת ישראל נ' שיינר** (פורסם בנבו, 23.01.14 (להלן: "עניין שיינר"); בש"פ 4194/18 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.06.18) (להלן: "עניין פלוגי").

9. **בעניין שיינר** ציין בית המשפט, כי המגמה היא לפרש את המונח "חומר חקירה" באופן רחב, ככולל כל חומר הקשור במישרין או בעקיפין לאישום, כאשר הבדיקה נערכת על פי פוטנציאל ההגנה של הנאשם. לכן, במקרים גבוליים, כאשר יש ספק לגבי הרלבנטיות, הנטייה היא למתן פירוש מרחיב למונח "חומר חקירה", וככלל, דיבגניעה עקיפה ואף מסופקת כדי להפוך את החומר לחומר חקירה, אף אם הוא בפריפריה של האישום. עוד הובהר בעניין שיינר, כי מאידך, אין לאפשר את הרחבתה של זכות העיון גם לחומר שהרלוונטיות שלו היא רחוקה ושולית או לתת יד ל"מסע דיג" הנובע מתוך תקווה ספקולטיבית.

10. "אם החומר שגילוי מתבקש הוא בגדר "חומר חקירה", לא סגי ברלבנטיות של החומר להגנת הנאשם ואנו עוברים לשלב השני ובוחנים אם המסמך נהנה מחסיון או שקיימים אינטרסים מוגנים אחרים (כגון, פרטיותם של קרובי העבירה או עדים אחרים במשפט) שאינטרס הגילוי של הנאשם ניגף בפניהם. כאשר מדובר בחסיון יחסי או באינטרס מוגן אחר, על בית המשפט לערוך איזון בין אינטרס הנאשם לבין החסיון/האינטרס המוגן. ככל שהזיקה בין טיב החומר לבין השאלות שבמחלוקת במשפט רופפת יותר, כך עולה משקל הפגיעה הצפויה בזכויותיהם של צדדים שלישיים או בערכים שונים שלציבור יש אינטרס" (דברי כב' השופט עמית בפרשת שיינר, פסקה 11).

11. באשר לחשיפת המרשם הפלילי של עדים, במובן של הרשעות קודמות, הרי ששאלה זו הוכרעה בבש"פ 5881/06 **בניזרי נ' מדינת ישראל**, פ"ד סב(1) 684 (2007) (להלן: "**פרשת בניזרי**"). בפרשת בניזרי נקבע כי חשיפתו של המרשם הפלילי של עד כפופה למבחן הרלוונטיות, אשר כאמור מהווה תנאי מקדמי לעיון בחומר לפי סעיף 74 לחסד"פ. כמו כן, יש לשקול את זכותו של העד לפרטיות, ובפרט לזכותו של נאשם שזה מכבר השתקם ומרשמו הפלילי עומד במוקד הבקשה (וראו גם בבש"פ 5535/13 **מדינת ישראל נ' שימשילשווילי** (פורסם בנבו, 15.08.13) (להלן: "עניין שימשילשווילי"). זאת ועוד, הפסיקה אף הכירה בחשיפת תיקי מב"ד (ממתין לבירור דין) והעברתם לידי ההגנה, וזאת בכפוף לביחינתם תחת מבחנים נוקשים יותר מאלה הנשקלים בבחינת חשיפת הרשעות קודמות בש"פ 1408/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.04.14).

12. בכל הנוגע לחשיפתם של תיקים סגורים, שנסגרו מפאת העדר ראיות מספקות או אינטרס ציבורי וכיוצא בזאת, הרי שטרם נקבעה הלכה מחייבת לעניין זה. בעניין **שימשילשווילי** נפסק על ידי כב' השופט עמית כי לבית המשפט הסמכות להורות על חשיפת רשימת התיקים הסגורים לידי ההגנה, וזאת בכפוף לבחינתם של מספר שיקולים נוקשים יותר. מנגד, בבש"פ **1408/14** קבע כב' השופט סולברג כי אין לראות ברשימת תיקים סגורים של עד כמהווים "חומר חקירה", שכן בית המשפט נעדר סמכות להיחשף לחומר דנן.

13. בבקשה שבפניי עתר הנאשם לקבלת גיליון הרישום הפלילי של המתלונן, וזה אינו כולל תיקי מב"ד או תיקים סגורים, על כן אין צורך לדון בעניין זה.

מן הכלל אל הפרט

14. כאמור, בתשובתו לאישום טען המתלונן כי הנאשם הוא שביקש לתקוף אותו באמצעות סכין, ותוך כדי העימות ביניהם נחתך ונדקר.

15. לפיכך, ככל שלמתלונן יש הרשעה בעבירות תקיפה או תקיפה הגורמת חבלה של ממש, יש בכך רלבנטיות להגנת הנאשם.

16. המאשימה העבירה לעיוני במעטפה סגורה את גיליונות הרישום הפלילי של המתלונן בבית משפט השלום ובבית המשפט לתעבורה.

17. לאחר שעיינתי בחומר שהוגש לעיוני, מצאתי כי חשיפת הרישום הפלילי של המתלונן עומדת במבחן הרלוונטיות, שכן לחלק מהרשעותיו הקודמות של המתלונן יש רלבנטיות להגנתו של הנאשם, ולטענתו כי המתלונן הוא שניסה לתקוף אותו.

18. לפיכך, אני מורה למאשימה להעביר לידי ב"כ הנאשם את רישומו הפלילי של המתלונן, למעט הרישום בעבירות תעבורה שאינו רלבנטי. החומר יועבר בתוך 30 יום.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"ב, 26 יוני 2022, בהעדר הצדדים.